

Evangelí de dimarts de la setmana V de Pasqua: la fe com a font de pau

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana V de Pasqua. “Us deixo la pau, us dono la meua pau”. La fe és font de pau. Tenir fe, però, no és equivalent a pensar que tot sortirà bé: és prendre's seriosament les conseqüències de la Creu del Senyor.

Evangelí (Jn 14, 27-31a)

En aquell temps Jesús digué al seus deixebles:

—Us deixo la pau, us dono la meva pau. Jo no us la dono pas com el món la dona. Que els vostres cors s'asserenin i no temin. Heu sentit que us deia: 'Me'n vaig, però torno a vosaltres'. Si m'estiméssiu, us alegraríeu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho he dit ara, per endavant, perquè, quan això passi, cregueu. Ja no parlaré gaire més temps amb vosaltres, perquè arriba el príncep d'aquest món. No és que ell tingui poder sobre mi, però així el món sabrà que jo estimo el Pare i que faig el que el Pare m'ha manat.

Comentari

Cada dia, a la Santa Missa, escoltem aquestes paraules que el sacerdot dirigeix directament a la Segona Persona de la Santíssima Trinitat,

que en aquell moment ja s'ha fet present a l'hòstia consagrada:

“Senyor nostre Jesucrist, que diguéreu als apòstols: us deixo la pau, us dono la meva pau, no mireu els nostres pecats, sinó la fe de l'Església”.

Aquestes paraules, amb les quals estem tan familiaritzats, ens poden ajudar a aprofundir en el sentit d'allò que el Senyor vol transmetre als apòstols, i amb ells, també a nosaltres.

Jesús ens vol ajudar a entendre que la fe és una font profunda de pau.

També ens vol deixar clar, però, que la fe no és pas pensar que tot sortirà bé: de fet, poques hores després el Senyor estarà clavat a la fusta de la Creu.

Jesús allò que vol és que confiem que Ell és “la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes” (Jn 1, 9). Creure en la llum, però, implica assumir l'existència de la foscor. Per

això, la fe no és pensar que tot és color de rosa, no és un optimisme dolç: és prendre's seriosament les conseqüències de la Creu del Senyor i no perdre de vista que aquesta és la resposta a totes les nostres preguntes i perplexitats.

Per això, quan escoltem aquestes paraules a la Santa Missa, podem aprofitar per preguntar-nos: com és la meva fe, aquesta fe que demano al Senyor que miri en lloc dels meus pecats? Afortunadament, no és una petició individual: demanem al Senyor que miri la *fe de la seva Església*. I la fe de l'Església es nodreix fonamentalment de l'Eucaristia, dels altres sagraments, de la pregària personal i comunitària.

El Senyor es va dirigir als apòstols amb aquestes paraules: “Us ho he dit ara, per endavant, perquè, quan això passi, cregueu”. A nosaltres ens

demana fe en una cosa que ja va passar, però que segueix il·luminant totes les realitats humanes amb la mateixa força del primer dia.

Per això, quan la nostra fe flauegi i en conseqüència ens manqui la pau, podem anar a Maria, Mestra de fe i Reina de la pau, perquè recordem que Crist no ens vol donar una cosa que pertany a aquest món: ens vol fer partícps de l'amor amb què s'estimen les Persones de la Santíssima Trinitat.

Luis Miguel Bravo / Photo: Rebe Pascual - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-de-dimarts-de-la-setmana-v-de-pasqua-la-fe-com-a-font-de-pau/> (20/04/2025)